

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 182 (XXVI) — Nr. 612

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 19 august 2014

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	
DECIZII ALE SENATULUI		HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
13.	— Decizie privind convocarea Senatului în sesiune extraordinară	2	563. — Hotărâre privind organizarea și funcționarea Secretariatului de stat pentru recunoașterea meritelor luptătorilor împotriva regimului comunist instaurat în România în perioada 1945—1989	
DECRETE			8–10	
554.	— Decret pentru supunerea spre ratificare Parlamentului a Convenției Minamata cu privire la mercur, deschisă spre semnare și semnată de România la Kumamoto la 10 octombrie 2013	2	DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		251.	— Decizie privind încetarea, prin acordul părților, a raportului de serviciu al domnului Hegedűs Ludovic Andrei, inspector guvernamental în cadrul Secretariatului General al Guvernului	11
Decizia nr. 353 din 24 iunie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor	3–5	ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI		
Decizia nr. 369 din 26 iunie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 213 alin. (1) lit. c) teza întâi din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății	5–7	71.	— Ordin privind aprobarea certificării Companiei Naționale de Transport al Energiei Electrice „Transelectrica” — S.A. ca operator de transport și de sistem al sistemului electroenergetic național	11–16

DECIZII ALE SENATULUI**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****SENATUL****DECIZIE****privind convocarea Senatului în sesiune extraordinară**

În temeiul dispozițiilor art. 66 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, și ale art. 81 din Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005, cu modificările și completările ulterioare,

Articol unic. — Se convoacă Senatul în sesiune extraordinară, în ziua de 25 august 2014, ora 16,00. Proiectul ordinii de zi este prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta decizie.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
IOAN CHELARU

București, 18 august 2014.
Nr. 13.

ANEXĂ

**Proiectul ordinii de zi pentru sesiunea extraordinară a Senatului
din data de 25 august 2014**

— Proiectul de lege pentru modificarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal —
reexaminare la solicitarea Președintelui României

— Proiectul de lege pentru modificarea și completarea Legii energiei
electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, a Legii petrolului nr. 238/2004, precum
și pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 6/2014 privind
exercitarea drepturilor și îndeplinirea obligațiilor ce decurg din calitatea de acționar
al statului la Compania Națională de Transport al Energiei Electrice
„Transelectrica” — S.A. și la Societatea Națională de Transport Gaze Naturale
„Transgaz” — S.A. Mediaș și pentru modificarea unor acte normative

DECRETE**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****DECRET****pentru supunerea spre ratificare Parlamentului a Convenției
Minamata cu privire la mercur, deschisă spre semnare
și semnată de România la Kumamoto la 10 octombrie 2013**

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (1) și ale art. 100 din Constituția României,
republicată, precum și ale art. 19 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 590/2003 privind
tratatele,

la propunerea Guvernului, potrivit Hotărârii nr. E 95 din 16 iulie 2014,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se supune spre ratificare Parlamentului Convenția Minamata
cu privire la mercur, deschisă spre semnare și semnată de România la Kumamoto
la 10 octombrie 2013, și se dispune publicarea prezentului decret în Monitorul
Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

București, 11 august 2014.
Nr. 554.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 353**

din 24 iunie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Simina Gagu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, excepție ridicată de Gheorghe Cuslin în Dosarul nr. 6.201/3/2012 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și care formează obiectul Dosarului nr. 73D/2014 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă Decizia Curții Constituționale nr. 423 din 3 mai 2012.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Sentința civilă nr. 9.872 din 13 noiembrie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 6.201/3/2012, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor.**

5. Excepția a fost ridicată de Gheorghe Cuslin într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații formulate împotriva unei decizii de pensionare.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile de lege criticate, care stabilesc recalcularea pensiei, încalcă principiul drepturilor câștigate, principiul neretroactivității legii și dreptul de proprietate. Astfel, art. 11 din lege nu ține cont de prevederile art. 8, desființând diferențele dintre grupa „*alte condiții*” și grupa „*condiții speciale*”, promovând același indice de majorare a punctelor de pensie pentru ambele grupe. Aceasta conduce la o vădită discriminare a celor care au fost încadrați în grupa de

muncă „*alte condiții*”, provocând acestora prejudicii materiale majore în momentul calculării pensiilor.

7. **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale** opinează că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, deoarece nu creează nicio discriminare persoanelor care au fost încadrate în grupa de muncă „*alte condiții*”. Astfel, între categoriile de locuri de muncă încadrate în „*condiții deosebite*”, „*speciale*” și cele încadrate în „*alte condiții*” există o deosebire dată de gradul diferit de risc pentru sănătate și nivelul de solicitare al celui care desfășoară astfel de activități. Dispozițiile art. 8 din Legea nr. 119/2010 stabilesc beneficiul acordării unor perioade suplimentare la vechimea în muncă sau la vechimea în serviciu, în mod diferențiat, pentru cele trei categorii de activități, punctajul suplimentar acordat de art. 11 din Legea nr. 119/2010 adăugându-se la stagiul suplimentar acordat prin art. 8 din lege.

8. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Avocatul Poporului** apreciază că prevederile de lege criticate sunt constituționale, sens în care arată că instituirea, în contextul transformării anumitor tipuri speciale, preferențiale, de pensii, în pensii întemeiate pe principiul contributivității, a unor categorii de persoane care se bucură de un regim juridic mai favorabil în ceea ce privește calculul pensiilor, nu are semnificația unei discriminări, întrucât diferențierea susmenționată este determinată de condițiile deosebite ori speciale de muncă în care aceste persoane și-au desfășurat activitatea.

10. În plus, menționează că prin Legea nr. 241/2013 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională legiuitorul a prevăzut la art. 1 alin. (1) că „*Pensiile recalculate sau revizuite, conform prevederilor Legii nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2011 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională, aprobată prin Legea nr. 165/2011, cu modificările și completările ulterioare, ale căror cuantumuri sunt mai mici decât cele convenite pentru luna decembrie 2010, se plătesc în cuantumul convenit pentru luna decembrie 2010*”. Invocă deciziile Curții Constituționale nr. 423 din 3 mai 2012 și nr. 1.579 din 13 decembrie 2011.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 11 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010, având următorul cuprins: „Beneficiarii pensiilor prevăzute la art. 1 lit. a) și b) care au desfășurat activități în locuri de muncă încadrate în grupele I și a II-a de muncă, potrivit legislației anterioare datei de 1 aprilie 2001, cele care au desfășurat activități în locuri de muncă încadrate în condiții deosebite, condiții speciale sau alte condiții de muncă, potrivit legii, beneficiază de majorarea punctajelor lunare realizate în perioadele respective, după cum urmează:

a) cu 25% pentru perioadele în care au desfășurat activități în locuri încadrate în grupa a II-a de muncă, potrivit legislației anterioare datei de 1 aprilie 2001, sau în locuri de muncă încadrate în condiții deosebite, potrivit legii;

b) cu 50% pentru perioadele în care au desfășurat activități în locuri încadrate în grupa I de muncă, potrivit legislației anterioare datei de 1 aprilie 2001, sau în locuri de muncă încadrate în condiții speciale, potrivit legii;

c) cu 50% pentru perioadele în care au desfășurat activități în locuri încadrate în alte condiții de muncă, potrivit legii.”

14. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 15 alin. (2) privind principiul neretroactivității legii, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile, art. 16 privind egalitatea în drepturi și art. 44 privind dreptul de proprietate privată.

15. De asemenea, sunt invocate dispozițiile art. 1 privind dreptul la respectarea bunurilor din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile de lege ce formează obiectul excepției de neconstituționalitate au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate exercitat prin prisma unor critici de neconstituționalitate similare (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 423 din 3 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 523 din 27 iulie 2012, Decizia nr. 792 din 27 septembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 784 din 21 noiembrie 2012, Decizia nr. 933 din 13 noiembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 30 din 14 ianuarie 2013, Decizia nr. 7 din 17 ianuarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 109 din 25 februarie 2013, și Decizia nr. 107 din 5 martie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 297 din 24 mai 2013).

17. Astfel, Curtea a statuat că între categoriile de locuri de muncă încadrate în „condiții deosebite”, speciale și cele încadrate în „alte condiții” există o deosebire dată de gradul diferit de risc pentru sănătate și nivelul de solicitare al celui care desfășoară astfel de activități. Curtea a observat că dispozițiile art. 8 din aceeași lege stabilesc beneficiul acordării unor perioade suplimentare la vechimea în muncă sau la vechimea în

serviciu în mod diferențiat pentru cele 3 categorii de activități, astfel:

„a) 3 luni pentru fiecare an lucrat în condiții deosebite de muncă;

b) 6 luni pentru fiecare an lucrat în condiții speciale de muncă;

c) 12 luni pentru fiecare an lucrat în alte condiții de muncă [...]”

18. Prin urmare, condițiile de calcul al pensiilor militarilor, polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciarelor sunt diferite după cum aceștia au lucrat în condiții deosebite, speciale ori în „alte condiții”, reflectând diferențele obiective în care aceste persoane au desfășurat activitatea.

19. În ceea ce privește pretinsa încălcare a art. 16 din Constituție, Curtea a mai reținut că acest principiu constituțional presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. De aceea, el nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite. În același sens este și jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, care a statuat, în aplicarea prevederilor art. 14 privind interzicerea discriminării din Convenția privind apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, că reprezintă o încălcare a acestor prevederi orice diferență de tratament săvârșită de stat între indivizi aflați în situații analoage, fără o justificare obiectivă și rezonabilă (de exemplu, prin Hotărârea din 13 iunie 1979, pronunțată în Cauza *Marckx împotriva Belgiei*, și prin Hotărârea din 29 aprilie 2008, pronunțată în Cauza *Burden împotriva Regatului Unit al Marii Britanii*).

20. Aplicând aceste principii la speță, Curtea a constatat că procentul de majorare a punctajelor lunare realizate în perioadele în care au desfășurat activități în locuri de muncă încadrate în grupa I, potrivit legislației anterioare datei de 1 aprilie 2001, cele care au desfășurat activități în locuri de muncă încadrate în condiții speciale sau alte condiții de muncă, potrivit legii, este același, de 50%.

21. Totodată, Curtea a reținut că legiuitorul a ținut cont de munca desfășurată în condiții deosebite, condiții speciale sau alte condiții de muncă, adoptând soluții diferite pentru situații diferite.

22. Faptul că dispozițiile de lege criticate stabilesc că beneficiarii pensiilor prevăzute la art. 1 lit. a) și b) din lege care au desfășurat activități în locuri de muncă încadrate în grupa I, potrivit legislației anterioare datei de 1 aprilie 2001, cei care au desfășurat activități în locuri de muncă încadrate în condiții speciale sau alte condiții de muncă, potrivit legii, beneficiază de majorarea punctajelor lunare realizate în perioadele respective cu același procent de 50%, stabilit pentru toate situațiile, nu contravine principiului egalității în fața legii, astfel cum a fost dezvoltat în jurisprudența Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului, atâta vreme cât acest procent se aplică unor punctaje lunare realizate în perioada care se calculează diferențiat, ținându-se cont de munca desfășurată în condiții speciale sau, respectiv, în alte condiții.

23. Cât privește critica de neconstituționalitate raportată la dispozițiile art. 44 din Constituție, Curtea a constatat, în acord cu jurisprudența sa (a se vedea Decizia nr. 871 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010), că pensiile de serviciu aveau atât o componentă contributivă, cât și una necontributivă, acordarea acesteia din urmă fiind condiționată de existența resurselor financiare suficiente ale statului. Partea necontributivă a pensiei de

serviciu, chiar dacă poate fi încadrată, potrivit interpretării pe care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a dat-o art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în noțiunea de „*bun*”, ea reprezintă totuși, din această perspectivă, un drept câștigat numai cu privire la prestațiile de asigurări sociale realizate până la data intrării în vigoare a noii legi.

24. Cât privește critica de neconstituționalitate vizând încălcarea principiului neretroactivității legii, aceasta nu poate fi reținută, deoarece prevederile de lege nu dispun pentru trecut,

26. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

fiind aplicabile numai de la data intrării în vigoare a legii. Cu alte cuvinte, legea privind instituirea unor măsuri în domeniul pensiilor, respectând principiul neretroactivității legii, nu produce efecte asupra prestațiilor deja obținute anterior intrării sale în vigoare, care constituie *facta praeterita*.

25. Având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, cele statuate prin deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Gheorghe Cuslin în Dosarul nr. 6.201/3/2012 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și constată că prevederile art. 11 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 24 iunie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Simina Gagu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 369

din 26 iunie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 213 alin. (1) lit. c) teza întâi din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Simona Ricu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 213 alin. (1) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, excepție ridicată de Alexandru T. Iliescu în Dosarul nr. 2.463/63/2012 al Curții de Apel Craiova — Secția I civilă și care constituie obiectul Dosarului nr. 708D/2013 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că autorul excepției a depus la dosarul cauzei note scrise prin care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Apreciind că nu se impune reconsiderarea celor statuate deja de Curtea Constituțională în acest sens, prin Decizia nr. 750 din 26 octombrie 2006.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 1 octombrie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 2.463/63/2012, **Curtea de Apel Craiova — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 213 alin. (1) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății**, excepție ridicată de Alexandru T. Iliescu într-o cauză civilă având ca obiect soluționarea recursului împotriva sentinței prin care Tribunalul Dolj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale s-a pronunțat asupra contestației acestuia privind „alte drepturi de asigurări sociale”.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că sunt neconstituționale prevederile legale potrivit cărora persoanele ale căror drepturi sunt stabilite prin Decretul-lege nr. 118/1990 beneficiază de asigurare fără plata contribuției doar dacă nu realizează alte venituri decât cele provenite din drepturile bănești acordate de actul normativ menționat. În opinia sa, plata contribuției la asigurări de sănătate de către beneficiarii Decretului-lege nr. 118/1990 reprezintă „o veritabilă expropriere”. În plus, aceștia sunt lipsiți de un drept câștigat, acela al gratuității serviciilor medicale și acela al scutirii de impozite, drepturi consacrate prin art. 6 din decretul-lege amintit. Susține că textul de lege criticat are caracter discriminatoriu, creând diferențe în cadrul aceleiași categorii de cetățeni, iar realizarea de alte venituri nu reprezintă un motiv temeinic pentru un tratament diferențiat, care goleşte de conținut facilitățile acordate prin Decretul-lege nr. 118/1990.

7. **Curtea de Apel Craiova — Secția I civilă** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, apreciind că prevederile art. I pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2010 sunt în acord cu dispozițiile constituționale privitoare la dreptul statului de a aprecia asupra politicii financiare și a măsurilor adecvate asigurării sale. Reiterează cele statuate de Curtea Constituțională în jurisprudența sa cu privire la conformitatea textelor de lege criticate din perspectiva unor argumente asemănătoare.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Avocatul Poporului** arată că prevederile de lege criticate sunt constituționale, precizând că opțiunea legiuitorului înscrisă în acestea este justificată de faptul că cei care realizează venituri din alte surse se află într-o situație diferită față de persoanele ale căror venituri provin din ajutoarele bănești acordate de legile speciale și, eventual, din pensii, persoane față

de care se justifică în mod obiectiv și rezonabil aplicarea unui tratament juridic diferit, și anume scutirea de la plata contribuției la asigurările sociale. Totodată, menționează că scutirea de la plata contribuției la asigurările de sănătate nu este un drept constituțional, iar acordarea unei asemenea scutiri, în considerarea unor situații obiective sau subiective, este lăsată la opțiunea liberă a legiuitorului. Apreciază că numai legiuitorul este în drept să prevadă categoriile de venituri pentru care urmează a se plăti contribuții la bugetul asigurărilor de sănătate. În lipsa plății acestei contribuții, persoana nu poate dobândi ex *officio* calitatea de asigurat.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse de autorul excepției de neconstituționalitate la dosarul cauzei, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, prevederile art. 213 alin. (1) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 830 din 10 decembrie 2010. Ținând cont de faptul că, potrivit art. 62 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, dispozițiile de modificare și de completare se încorporează, de la data intrării lor în vigoare, în actul de bază, identificându-se cu acesta, Curtea constată că, în realitate, autorul acesteia critică prevederile art. 213 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 372 din 28 aprilie 2006, prevederi care au fost modificate prin art. I pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2010. Totodată, având în vedere calitatea autorului excepției, de beneficiar al prevederilor Decretului-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 631 din 23 septembrie 2009, Curtea reține ca obiect al excepției de neconstituționalitate prevederile art. 213 alin. (1) lit. c) teza întâi din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, care au următorul conținut normativ: „*Următoarele categorii de persoane beneficiază de asigurare, fără plata contribuției: (...) c) persoanele ale căror drepturi sunt stabilite prin Decretul-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu*

începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat (...) dacă nu realizează alte venituri decât cele provenite din drepturile bănești acordate de aceste legi”.

13. Din motivarea excepției de neconstituționalitate rezultă că, în opinia autorului acesteia, textul de lege criticat contravine dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 16 privind egalitatea în fața legii și în art. 44 alin. (3) referitor la expropriere. Se invocă, de asemenea, și prevederile art. 1 — *Protecția proprietății* din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că s-a mai pronunțat asupra prevederilor art. 213 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 95/2006 prin prisma unor critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 211 din 29 aprilie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 444 din 19 iulie 2013, instanța de contencios constituțional a reținut că este de principiu că scutirea de la plata contribuției la asigurările de sănătate nu este un drept constituțional, iar acordarea unei asemenea scutiri, în considerarea unor situații obiective sau subiective, este lăsată la opțiunea liberă a legiuitorului.

15. Față de cele de mai sus, legiuitorul, prin art. 213 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 95/2006, a stabilit acordarea calității de asigurat fără plata contribuției, printre altele, și persoanelor care beneficiază de drepturile prevăzute de Decretul-lege nr. 118/1990, cu condiția să nu realizeze venituri în afara celor acordate pe baza acestui act normativ. Această opțiune a legiuitorului este justificată de faptul că cei care realizează venituri din alte surse suplimentare se află într-o situație diferită față de persoanele ale căror venituri provin doar din ajutoarele

bănești acordate de legile speciale și, eventual, din pensii, persoane față de care se justifică în mod obiectiv și rezonabil aplicarea unui tratament juridic diferit, și anume scutirea de la plata contribuției la asigurările sociale de sănătate (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 334 din 17 martie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 262 din 22 aprilie 2009, și Decizia nr. 750 din 26 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 957 din 28 noiembrie 2006).

16. Curtea a conchis că numai legiuitorul este în drept să stabilească categoriile de venituri pentru care urmează a se plăti contribuții la bugetul asigurărilor de sănătate; în lipsa plății acestei contribuții, persoana nu poate dobândi *ex officio* calitatea de asigurat. Faptul că legiuitorul are posibilitatea de a excepta unele categorii de venituri de la plata unor astfel de contribuții reprezintă o chestiune care ține în mod exclusiv de opțiunea sa. O atare exceptare nu este o cerință de ordin constituțional.

17. În consecință, Curtea a constatat că nu pot fi reținute susținerile privind încălcarea dispozițiilor art. 16 și ale art. 44 alin. (1) din Constituție ori ale art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

18. Întrucât criticile de neconstituționalitate din prezenta cauză privesc aspecte similare cu cele relevate în jurisprudența citată a Curții și având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine modificarea acesteia, considerentele și soluțiile deciziilor menționate își păstrează valabilitatea.

19. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Alexandru T. Iliescu în Dosarul nr. 2.463/63/2012 al Curții de Apel Craiova — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. 213 alin. (1) lit. c) teza întâi din Legea nr. 95/2006 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Craiova — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 26 iunie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Pentru magistrat-asistent Valentina Bărbățeanu, semnează,
în temeiul art. 426 alin. (4) din Codul de procedură civilă,
prim-magistrat-asistent,
Marieta Safta

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind organizarea și funcționarea Secretariatului de stat pentru recunoașterea meritelor luptătorilor împotriva regimului comunist instaurat în România în perioada 1945—1989

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 2 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 11/2014 privind adoptarea unor măsuri de reorganizare la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Secretariatul de stat pentru recunoașterea meritelor luptătorilor împotriva regimului comunist instaurat în România în perioada 1945—1989, denumit în continuare *Secretariatul de stat*, funcționează ca organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului, care asigură și coordonează la nivel central aplicarea reglementărilor legale în vigoare referitoare la revoluționarii din decembrie 1989, la luptătorii în rezistența anticomunistă, respectiv la foștii deținuți politici, precum și la persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987.

(2) Categoriile de persoane prevăzute la alin. (1) sunt cele la care se referă prevederile Legii recunoașterii față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, cu modificările și completările ulterioare, și ale Decretului-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat, cu completările ulterioare.

Art. 2. — Sediul Secretariatului de stat este în municipiul București, Piața Presei Libere nr. 1, corp B, etajul 3, sectorul 1.

Art. 3. — În realizarea obiectului său de activitate, Secretariatul de stat îndeplinește următoarele funcții:

a) funcția de strategie și reglementare/implementare, prin care asigură fundamentarea, elaborarea și supunerea spre aprobare Guvernului a actelor normative cu privire la persoanele prevăzute la art. 1;

b) funcția de autoritate de stat, prin care avizează, coordonează, monitorizează și controlează aplicarea și respectarea reglementărilor legale de către instituțiile publice centrale și locale și de alte persoane juridice a drepturilor acordate revoluționarilor din decembrie 1989, luptătorilor în rezistența anticomunistă, respectiv foștilor deținuți politici, precum și persoanelor care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987;

c) funcția de reprezentare, prin care asigură, în domeniul său de activitate, reprezentarea pe plan intern și extern a Guvernului, în domeniul său de activitate.

Art. 4. — (1) Pentru realizarea obiectivelor sale Secretariatul de stat îndeplinește următoarele atribuții principale:

a) asigură relațiile statului cu asociațiile din România ale revoluționarilor din decembrie 1989, ale luptătorilor în rezistența anticomunistă, respectiv ale foștilor deținuți politici, precum și ale persoanelor care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987;

b) inițiază, elaborează și avizează actele normative cu privire la revoluția și revoluționarii din decembrie 1989, la luptătorii în rezistența anticomunistă, respectiv la foștii deținuți politici,

precum și la persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987;

c) organizează, coordonează și controlează aplicarea prevederilor legale cu privire la revoluționarii din decembrie 1989, la luptătorii în rezistența anticomunistă, respectiv la foștii deținuți politici, precum și la persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987;

d) monitorizează respectarea drepturilor și facilităților acordate potrivit legii, revoluționarilor din decembrie 1989, luptătorilor în rezistența anticomunistă, respectiv foștilor deținuți politici, precum și persoanelor care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 și elaborează sau, după caz, avizează metodologiile de implementare a acestora;

e) finanțează și/sau cofinanțează programe și proiecte ale revoluționarilor din decembrie 1989, ale luptătorilor în rezistența anticomunistă, respectiv ale foștilor deținuți politici, precum și ale persoanelor care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987, precum și ale asociațiilor acestora;

f) întocmește studii în vederea fundamentării unor măsuri de diversificare a resurselor financiare destinate susținerii programelor revoluționarilor din decembrie 1989, luptătorilor în rezistența anticomunistă, respectiv foștilor deținuți politici, precum și persoanelor care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987;

g) organizează activitatea de selecționare, recrutare și instruire a personalului aparatului propriu;

h) asigură crearea și dezvoltarea bazei de date referitoare la revoluționarii din decembrie 1989, la luptătorii în rezistența anticomunistă, respectiv la foștii deținuți politici, precum și la persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987;

i) colaborează cu autoritățile administrației publice centrale și locale, cu instituțiile publice de specialitate, pentru atribuirea drepturilor prevăzute de Legea nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, precum și a drepturilor prevăzute de alte reglementări legale aplicabile luptătorilor în rezistența anticomunistă, respectiv a foștilor deținuți politici;

j) sprijină activitatea organizațiilor neguvernamentale ale revoluționarilor din decembrie 1989, ale luptătorilor în rezistența anticomunistă, respectiv ale foștilor deținuți politici, precum și ale persoanelor care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987, pentru a contribui la consolidarea democrației, a statului de drept, precum și pentru organizarea unor manifestări la nivel național și internațional;

k) elaborează și propune Guvernului spre aprobare programe și proiecte privind cinstirea eroilor-martiri și sprijinirea revoluționarilor din decembrie 1989, a luptătorilor în rezistența anticomunistă, respectiv a foștilor deținuți politici, precum și a persoanelor care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987;

1) participă la soluționarea amiabilă a eventualelor conflicte dintre asociațiile revoluționarilor din decembrie 1989, ale luptătorilor în rezistența anticomunistă, respectiv ale foștilor deținuți politici, precum și ale persoanelor care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987.

(2) Pentru exercitarea atribuțiilor sale, Secretariatul de stat are dreptul să solicite și/sau să primească, în condițiile legii, informații și date de la autoritățile administrației publice, de la instituții publice, precum și de la persoane juridice de drept privat cu activitate în domeniul său de competență.

(3) Secretariatul de stat îndeplinește orice alte atribuții stabilite prin acte normative pentru domeniul său de activitate.

Art. 5. — (1) Secretariatul de stat este condus de un secretar de stat, numit și eliberat din funcție prin decizie a prim-ministrului.

(2) Secretarul de stat reprezintă Secretariatul de stat în raporturile cu celelalte autorități publice, cu persoanele juridice și fizice din țară și din străinătate.

(3) Secretarul de stat numește și eliberează din funcție personalul Secretariatului de stat, în condițiile legii.

(4) În exercitarea atribuțiilor ce îi revin secretarul de stat emite ordine și instrucțiuni în condițiile legii.

(5) Secretarul de stat îndeplinește, conform legii, funcția de ordonator principal de credite.

Art. 6. — Activitatea Secretariatului de stat este finanțată de la bugetul de stat.

Art. 7. — (1) În cadrul Secretariatului de stat se organizează Colegiul Consultativ al Luptătorilor în Rezistența Anticomunistă și Colegiul Consultativ al Revoluționarilor, ca organe consultative.

(2) Componenta și regulamentele de funcționare ale Colegiului Consultativ al Luptătorilor în Rezistența Anticomunistă și ale Colegiului Consultativ al Revoluționarilor, care au rol consultativ în emiterea actelor normative cu privire la revoluționarii din decembrie 1989, la luptătorii în rezistența anticomunistă, respectiv la foștii deținuți politici, precum și la persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987, se aprobă prin ordin al secretarului de stat.

(3) Colegiul Consultativ al Luptătorilor în Rezistența Anticomunistă și Colegiul Consultativ al Revoluționarilor se întrunesc la cererea și sub președinția secretarului de stat.

Art. 8. — (1) Secretarul de stat este ajutat în activitatea sa de un subsecretar de stat, numit și eliberat din funcție prin decizie a prim-ministrului.

(2) Subsecretarul de stat exercită atribuțiile stabilite, prin ordin, de secretarul de stat.

(3) Secretarul general al Secretariatului de stat este înalt funcționar public, numit conform legii.

(4) Secretarul general al Secretariatului de stat îndeplinește atribuțiile și responsabilitățile prevăzute la art. 49 alin. (2) din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare. Acesta poate îndeplini și alte atribuții prevăzute de regulamentul de organizare și funcționare al Secretariatului de stat ori încredințate de secretarul de stat, potrivit art. 49 alin. (3) din Legea nr. 90/2001, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 9. — (1) Personalul Secretariatului de stat este constituit din funcționari publici și personal contractual.

(2) Structura organizatorică a Secretariatului de stat este prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre. În cadrul acesteia, prin ordin al secretarului de stat, pot fi organizate compartimente.

(3) Atribuțiile și sarcinile compartimentelor din structura Secretariatului de stat se stabilesc prin regulamentul de organizare și funcționare a acestuia.

(4) Numărul maxim de posturi este de 34, exclusiv demnitarii și posturile aferente cabinetului secretarului de stat.

(5) În cadrul numărului maxim de posturi aprobat sunt cuprinse și 6 posturi de inspector cu atribuții de coordonare a activității în plan teritorial, care își vor desfășura activitatea în cadrul Secretariatului de stat și vor avea și responsabilități pe lângă prefecturile județelor stabilite prin ordin al secretarului de stat.

(6) Prefecturile vor asigura spațiul și condițiile necesare în vederea desfășurării activității în teritoriu a reprezentanților Secretariatului de stat, mandatați în acest scop.

Art. 10. — Pentru aplicarea prevederilor Legii nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii nr. 221/2009, cu modificările și completările ulterioare, și ale Decretului-lege nr. 118/1990, republicat, cu completările ulterioare, și ale prezentei hotărâri, Secretariatul de stat poate încheia protocoale de colaborare cu ministerele, cu organele de specialitate ale administrației publice centrale și locale, precum și cu alte instituții publice care au atribuții ce decurg din aplicarea legii.

Art. 11. — Încadrarea în numărul de posturi și în noua structură organizatorică se face în termenele și cu procedura aplicabilă fiecărei categorii de personal, prin ordin al secretarului de stat al Secretariatului de stat, în termen de minimum 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 12. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 760/2003 privind organizarea și funcționarea Secretariatului de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 8 iulie 2003, cu modificările ulterioare.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Ion Moraru

Secretariatul de stat pentru recunoașterea meritelor luptătorilor împotriva regimului comunist instaurat în România în perioada 1945—1989

Adrian Sanda,

secretar de stat

p. Ministrul finanțelor publice,

György Attila,

secretar de stat

Ministrul delegat pentru buget,

Liviu Voinea

Ministrul muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice,

Rovana Plumb

p. Viceprim-ministru,

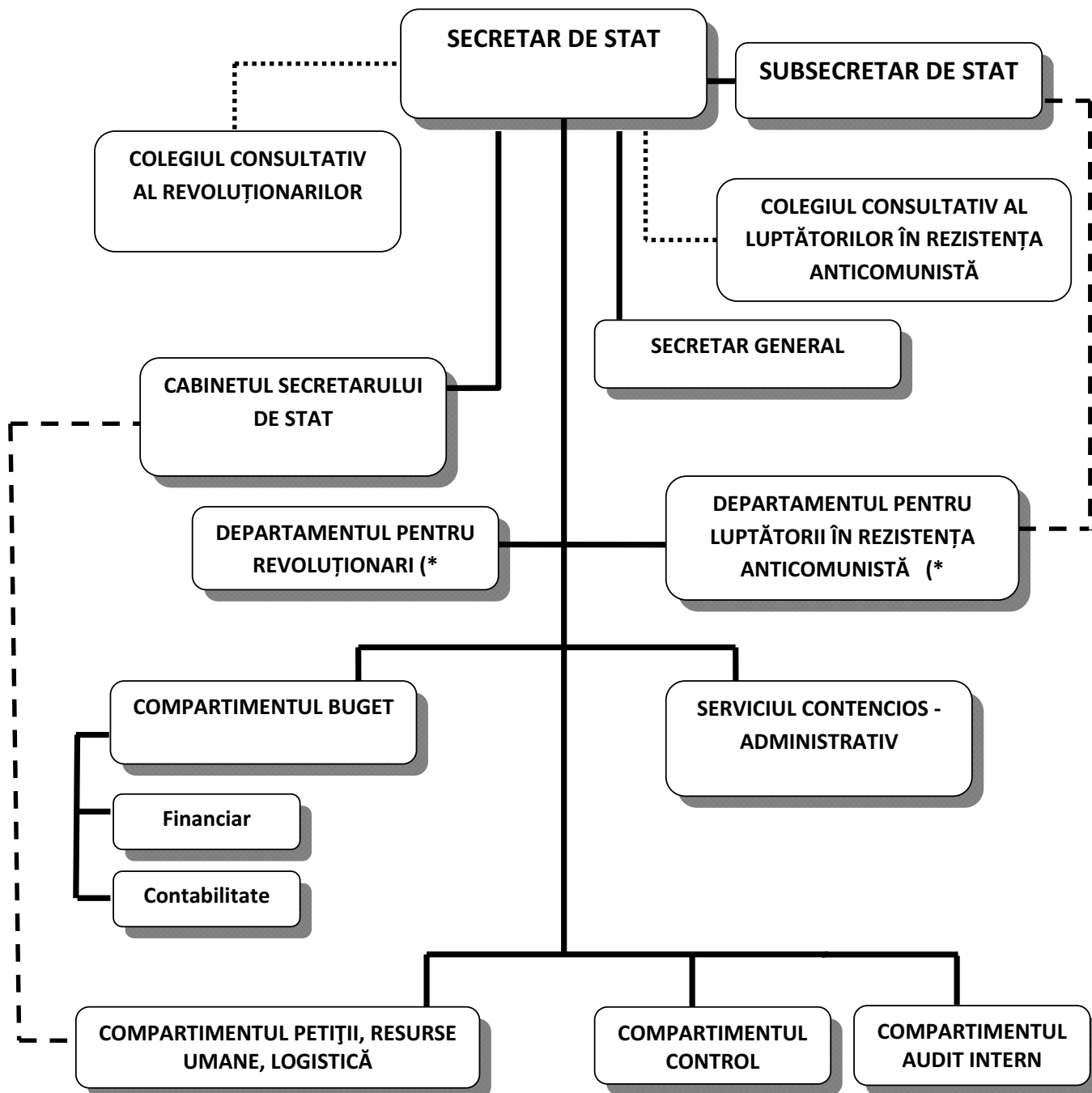
ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,

Shahideh Sevil,

secretar de stat

STRUCTURA ORGANIZATORICĂ
a Secretariatului de stat pentru recunoașterea meritelor luptătorilor împotriva regimului comunist instaurat în România
în perioada 1945—1989

Numărul maxim de posturi: 34, exclusiv demnitarii
și posturile aferente cabinetului secretarului de stat

LEGENDĂ:

(* = Va funcționa la nivel de serviciu.

— relații de subordonare

- - - relații de coordonare

..... relații de consultare

¹⁾ Anexa este reprodusă în facsimil.

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE**

**privind încetarea, prin acordul părților,
a raportului de serviciu al domnului Hegedús Ludovic Andrei,
inspector guvernamental în cadrul Secretariatului General
al Guvernului**

Având în vedere cererea domnului Hegedús Ludovic Andrei, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului sub nr. 20/11.515/I.M. din 18 august 2014, în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, al art. 19 alin. (1) lit. b) și art. 97 lit. b) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, raportul de serviciu al domnului Hegedús Ludovic Andrei, inspector guvernamental în cadrul Secretariatului General al Guvernului, încetează prin acordul părților.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTAContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Ion Moraru

București, 19 august 2014.

Nr. 251.

**ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE
REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI**

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

**privind aprobarea certificării Companiei Naționale de Transport al Energiei Electrice
„Transelectrica” — S.A. ca operator de transport și de sistem al sistemului electroenergetic
național**

Având în vedere prevederile:

— Avizului Comisiei Europene C(2013) 6891 final din 14 octombrie 2013 referitor la certificarea Companiei Naționale de Transport al Energiei Electrice „Transelectrica” — S.A.;

— art. 3 alin. (2) din Regulamentul (CE) nr. 714/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind condițiile de acces la rețea pentru schimburile transfrontaliere de energie electrică și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.228/2003;

— art. 31 alin. (1) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012 potrivit căroră operatorul de transport și de sistem se organizează și funcționează după modelul „operator de sistem independent” și este persoană juridică certificată de autoritatea competentă în ceea ce privește îndeplinirea condițiilor legale de certificare;

— art. 31 alin. (5) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012 potrivit căroră procedura de certificare a operatorului de transport și de sistem se finalizează conform prevederilor art. 3 din Regulamentul (CE) nr. 714/2009;

— art. 34 — Condiții de certificare a operatorului de transport și de sistem din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012;

— Legii nr. 117/2014 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 6/2014 privind exercitarea drepturilor și îndeplinirea obligațiilor ce decurg din calitatea de acționar al statului la Compania Națională de Transport al Energiei Electrice „Transelectrica” — S.A. și la Societatea Națională de Transport Gaze Naturale „Transgaz” — S.A. Mediaș și pentru modificarea unor acte normative;

— Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012, luând în considerare:

— cererile nr. 11.032 din 5 aprilie 2013 și nr. 20.447 din 17 iunie 2014, înregistrate la Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei sub nr. 18.175 din 9 aprilie 2013 și, respectiv, 36.821 din 17 iunie 2014, depuse de către Compania Națională de Transport al Energiei Electrice „Transelectrica” — S.A., cu sediul social în municipiul București, sectorul 1, bd. G-ral Gheorghe Magheru nr. 33, înregistrată în Registrul Comerțului cu numărul de ordine J40/8060/2000, pentru certificarea ca operator de transport și de sistem în sensul prevederilor art. 13 din Directiva 2009/72/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind normele comune pentru piața internă a energiei electrice și de abrogare a Directivei 2003/54/CE, precum și ale prevederilor art. 31 alin. (1) și art. 34 din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă certificarea Companiei Naționale de Transport al Energiei Electrice „Transelectrica” — S.A. ca operator de transport și de sistem al sistemului electroenergetic național, care este organizată și funcționează după modelul „operator de sistem independent”.

Art. 2. — Prezentul ordin nu constituie un impediment pentru nicio entitate publică din România în vederea adoptării măsurilor necesare implementării modelului de separare a proprietății asupra rețelei electrice de transport, prevăzut la art. 9 alin. (1) din Directiva 2009/72/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind normele comune pentru piața internă a energiei electrice și de abrogare a Directivei 2003/54/CE.

Art. 3. — Compania Națională de Transport al Energiei Electrice „Transelectrica” — S.A. urmărește respectarea cerințelor de certificare prevăzute de lege și informează

Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei ori de câte ori constată că s-a modificat un document sau orice circumstanță care a fundamentat îndeplinirea cerințelor de certificare.

Art. 4. — (1) Prezentul ordin, împreună cu referatul de aprobare aferent acestuia, se comunică Comisiei Europene de către Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei.

(2) Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, împreună cu Avizul Comisiei Europene C(2013) 6891 final din 14.10.2013 prevăzut în anexa la prezentul ordin, conform prevederilor art. 3 alin. (2) din Regulamentul (CE) nr. 714/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind condițiile de acces la rețea pentru schimburile transfrontaliere de energie electrică și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.228/2003.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
Niculae Havrileț

București, 6 august 2014.
Nr. 71.

ANEXĂ

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 14.10.2013
C(2013) 6891 final

**AVIZ AL COMISIEI
din 14.10.2013**

**în temeiul articolului 3 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 715/2009 și al articolului 10 din Directiva 2009/73/CE —
România — Certificare a Companiei Naționale de Transport al Energiei Electrice „Transelectrica — S.A.”**

I. Procedura

La data de 15 august 2013, Comisia a primit o notificare din partea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei (denumită în continuare „ANRE”), în conformitate cu articolul 10 alineatul (6) din Directiva 2009/72/CE (denumită în continuare „directiva privind energia electrică”), cu privire la un proiect de decizie de certificare a Companiei Naționale de

Transport al Energiei Electrice „Transelectrica” — S.A. (denumită în continuare „Transelectrica”) ca operator de sistem independent (Independent System Operator — ISO) pentru rețeaua de transport al energiei electrice din România.

În temeiul articolului 3 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 714/2009 (denumit în continuare „regulamentul privind energia electrică”), Comisiei îi revine sarcina de a examina

proiectul de decizie notificat și de a transmite un aviz autorității naționale de reglementare relevante cu privire la compatibilitatea deciziei cu articolul 10 alineatul (2) și cu articolul 9 din directiva privind energia electrică.

II. Descrierea deciziei notificate

Transelectrica operează rețeaua de transport de energie electrică din România.

În prezent, Transelectrica este deținută de către statul român (58,688 %), S.C. Fondul Proprietatea (13,499 %), S.I.F. Oltenia (7,04 %) și de către alți acționari (20,8 %), fiecare deținând mai puțin de 3 % din acțiunile societății Transelectrica¹. Aceasta este listată la Bursa de Valori din România. Ea urmărește să fie certificată prin aplicarea modelului operatorului independent de sistem (denumit în continuare „modelul ISO”), astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (8) din directiva privind energia electrică.

În proiectul de decizie, ANRE analizează dacă cerințele de certificare a societății Transelectrica ca ISO sunt îndeplinite, ținând cont de dispozițiile legislației românești de punere în aplicare a directivei privind energia electrică. ANRE consideră că Transelectrica poate fi certificată preliminar ca un operator de transport și de sistem pentru rețeaua de transport cu condiția ca Transelectrica:

„În termen de șase luni de la data prezentei decizii Compania Națională de Transport al Energiei Electrice «Transelectrica» — S.A. are obligația să îndeplinească în integralitate condițiile prevăzute la art. 34 alin. (1) lit. a), b) și c), alin. 2) și alin. 3) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012², inclusiv prin eliminarea posibilității de a se exercita asupra sa sau asupra activității sale sau asupra proprietarului rețelei electrice de transport, prin orice mijloace de coordonare, de subordonare sau prin orice alte mijloace, influențe decisive/determinante de către o persoană care exercită controlul sau vreun drept asupra unui operator economic care desfășoară oricare dintre activitățile de producere sau de furnizare de energie electrică sau de gaze naturale”³.

III. Observații

Pe baza prezentei notificări, Comisia face următoarele observații cu privire la proiectul de decizie.

1. Alegerea modelului ISO

În conformitate cu articolul 9 alineatul (8) litera (a) din directiva privind energia electrică, modelul ISO poate fi aplicat în cazurile în care, la data de 3 septembrie 2009, sistemul de transport a aparținut unei întreprinderi integrate vertical (denumită în continuare „IIV”).

Pentru a se stabili dacă se poate aplica modelul ISO la Transelectrica, este necesar să se evalueze în primul rând dacă Transelectrica a fost parte a unei IIV la data de 3 septembrie 2009. La data de 3 septembrie 2009, unicul acționar care deținea controlul asupra societății Transelectrica era statul român, care, în același timp și prin intermediul aceluiași minister (la momentul respectiv Ministerul Economiei și Comerțului, în

prezent Ministerul Economiei), deținea pachete mari de acțiuni, inclusiv pachete prin care exercita controlul într-un număr important de societăți comerciale din România, active în producția, distribuția și furnizarea de energie electrică, precum și de gaze. În decizia sa preliminară, ANRE menționează că ministerul poate fi astfel considerat o întreprindere integrată vertical din care Transelectrica făcea parte. La momentul respectiv, Ministerului Economiei și Comerțului i-a fost atribuită și competența de a gestiona proprietățile statului în domeniul electricității, inclusiv al transportului de energie electrică.

Comisia este de acord că alegerea modelului ISO este, în principiu, legitimă, considerând că sistemul de transport vizat aparținea unei IIV la data de 3 septembrie 2009. Cu toate acestea, având în vedere aspectele următoare, Comisia consideră că alegerea modelului ISO este, totuși, nepotrivită în cazul de față, întrucât gradul de separare între autoritățile publice care trebuie să existe în cazurile de aplicare a modelului ISO nu a fost atins.

Gestionarea drepturilor de proprietate ale statului român asupra Transelectrica a fost transferată, începând cu 3 septembrie 2009, Ministerului Finanțelor Publice, care exercită toate drepturile și își asumă toate obligațiile statului român ca acționar la Transelectrica, deținând majoritatea drepturilor de vot reprezentate. Ministerul își exercită aceste drepturi prin numirea de reprezentanți în adunarea generală a societății Transelectrica, care, cu majoritate simplă, numește și revocă, *inter alia*, membrii consiliului de supraveghere al societății Transelectrica, stabilește bugetul acesteia și îi aprobă planul de management și strategia.⁴ De asemenea, statul român deține interese importante, inclusiv interese care conferă control, în principalele societăți din România care au ca obiect de activitate generarea, furnizarea și distribuția energiei electrice, precum și în principalele societăți de producție, furnizare și distribuție a gazului. Drepturile de proprietate ale statului român asupra acestor societăți sunt exercitate de către Departamentul pentru Energie.

Comisia reamintește că, în conformitate cu normele modelului ISO, proprietatea asupra sistemului de transport este, prin definiție, deținută de o altă persoană decât ISO. Această persoană, deținătorul sistemului, este strict limitată în exercitarea drepturilor de proprietar. În plus, ea este supusă unor obligații specifice, care au drept obiectiv să ofere ISO posibilitatea să își îndeplinească atribuțiile de transport în mod independent față de deținătorul sistemului.

Totuși, în cazul de față, rețeaua de transport operată de Transelectrica este parțial deținută de însăși Transelectrica în mod direct și parțial de către statul român. Într-adevăr, statul român deține aproximativ 55%, în termeni de valoare, din rețeaua de transport al energiei electrice. Transelectrica deține în mod direct o cotă de aproximativ 45%. Cota de proprietate deținută de Transelectrica nu va face decât să crească, întrucât activele nou-achiziționate nu pot reveni decât societății Transelectrica. În plus, astfel cum se explică în detaliu mai jos, există legături directe și indirecte între Transelectrica și Departamentul pentru Energie, care exercită drepturile de proprietate ale statului într-un număr de întreprinderi în domeniul furnizării și generării de energie electrică.

¹ Conform documentației furnizate de ANRE în notificarea trimisă de aceasta.

² Articolul 34 alineatele (1), (2) și (3) din Legea nr. 123/2012 transpune în legislația română articolul 9 alineatul (1) literele (b), (c), (d) și articolul 9 alineatul (2) din directiva privind energia electrică.

³ Articolul 2 din proiectul notificat de decizie de certificare.

⁴ Având în vedere necesitatea întrunirii cvorumului în reuniunile adunării generale pentru a se adopta o decizie, statul român trebuie să fie întotdeauna reprezentat.

Comisia constată că, în cazul de față, având în vedere faptul că Transelectrica deține 45% din activele de transport de energie electrică, ISO este în prea mare măsură aceeași persoană cu deținătorul sistemului. Acesta nu reprezintă fondul tipic pentru care a fost creat modelul ISO, și anume o situație în care o societate energetică integrată vertical, care a fost reticentă să își vândă activele de transport, ar putea plasa operarea lor în mâinile unui operator complet separat, împiedicând astfel orice conflicte de interese cu privire la operarea rețelei. Această separare este absentă în cazul de față, dat fiind că Transelectrica deține o proporție semnificativă, și din ce în ce mai mare, din activele rețelei de transport de energie electrică.

Prin urmare, Comisia este de părere că modelul ISO nu este cel mai potrivit pentru a fi aplicat societății Transelectrica. În schimb, Comisia consideră că separarea drepturilor de proprietate în cadrul statului ar constitui o opțiune mai adecvată pentru a asigura separarea efectivă a activităților de transport de interesele statului în materie de furnizare și generare de energie electrică.

Atât în cadrul modelului ISO, cât și în al celui de separare a drepturilor de proprietate, separarea efectivă în cadrul statului trebuie să fie asigurată în cazul în care separarea are loc între autoritățile publice. Articolul 9 alineatul (6) din directiva privind energia electrică oferă statului posibilitatea, în contextul modelului separării drepturilor de proprietate și în scopul conformării cu cerințele de la articolul 9 alineatul (1) literele (b), (c) și (d), de a controla activitățile de transport, precum și cele de generare, producție și/sau furnizare. Cu toate acestea, activitățile respective sunt exercitate de către entități publice separate. Această dispoziție se aplică și modelului ISO.⁵ În acest context, două organisme publice separate ar trebui, deci, să fie considerate drept două persoane distincte și ar trebui să fie în măsură să controleze activitățile de generare și/sau furnizare, pe de o parte, și activitățile de transport, pe de altă parte, cu condiția să se poată demonstra că ele nu sunt sub influența comună a unei alte entități publice, încălcând regulile privind separarea. Organismele publice în cauză trebuie să fie separate efectiv. În aceste cazuri, trebuie să se demonstreze că cerințele de la articolul 9 alineatul (1) literele (b), (c) și (d) din directiva privind energia electrică sunt respectate în mod corespunzător.

Conform legislației române, prim-ministrul conduce guvernul și coordonează activitățile membrilor săi, în limitele obligațiilor lor prevăzute prin lege⁶. Îndatoririle legale ale ministerelor sunt diferite și sunt stabilite prin legi diferite, corespunzătoare domeniilor respective. Ministerele sunt entități juridice distincte, fără nicio subordonare între ele. În conformitate cu articolul 93 alineatul (19) din Legea nr. 123/2013, orice acțiune împotriva independenței OTS este considerată ca o încălcare a legii. Întrucât Departamentul pentru Energie este un departament separat din punct de vedere juridic, el este subordonat coordonării de către ministrul economiei.

Comisia consideră că Departamentul pentru Energie nu poate fi considerat ca fiind un organism public separat de Ministerul Economiei în sensul articolului 9 alineatul (6) din directiva privind energia electrică. Comisia ar putea fi de acord cu faptul că Ministerul Finanțelor Publice, pe de o parte, și Ministerul Economiei, pe de altă parte, pot fi considerate organisme publice independente în sensul articolului 9 alineatul (6) din directiva privind energia electrică. Totuși, Comisia consideră

că nu a fost demonstrat suficient că prim-ministrul nu poate interfera cu ministrul finanțelor publice, pe de o parte, și cu Ministerul Economiei și Departamentul pentru Energie, pe de altă parte. De exemplu, nu s-a demonstrat că prim-ministrul nu are competența de a da instrucțiuni acestor organisme publice.

În plus, Comisia menționează că separarea între Ministerul Finanțelor Publice, pe de o parte, și Ministerul Economiei și Departamentul pentru Energie, pe de altă parte, pare să fie insuficientă, din cauza faptului că există un acord de concesiune care pare să ofere Ministerului Economiei drepturi vizavi de societatea Transelectrica. Departamentului pentru Energie, care este subordonat ministrului economiei, îi este, de asemenea, atribuită responsabilitatea de a gestiona proprietățile statului român în ceea ce privește transportul energiei electrice. În plus, Departamentul pentru Energie este responsabil de coordonarea operațională și metodologică a Dispecerului național, parte din Transelectrica, conform descrierii de la punctul 4 al prezentului capitol. Astfel, Departamentul pentru Energie își exercită influența asupra societății Transelectrica într-un mod care nu este reconciliabil nici cu separarea în cadrul statului, nici cu rolul său de proprietar de sistem.

De asemenea, Comisia menționează că articolul 3 alineatul (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2013⁷ prevede că, chiar dacă Ministerul Finanțelor Publice va numi și va revoca membrii consiliului de administrație ai societății Transelectrica, acești membri trebuie să acționeze în conformitate cu politicile și strategiile în domeniul energiei și gazului, astfel cum au fost întocmite de ministrul de resort, și anume Departamentul pentru Energie. În timp ce este adecvat ca membrilor consiliului de administrație numiți de către statul român să le poată fi solicitat să acționeze în limitele politicilor și strategiilor generale stabilite de statul român, inclusiv cele formulate de către Departamentul pentru Energie, Comisia este de părere că astfel de cerințe ar trebui să excludă în mod explicit posibilitatea ca astfel de măsuri să interfereze cu independența și funcționarea de zi cu zi a societății Transelectrica.

În acest context, Comisia consideră că, în situația de față, nu există suficiente motive pentru a concluziona că gradul de separare necesar în temeiul articolului 9 alineatul (6) din directiva privind energia electrică, în contextul unui model ISO, este atins.

2. Interesele acționarilor minoritari

Articolul 13 alineatul (2) litera (a) din directiva privind energia electrică stabilește, *inter alia*, că ISO trebuie să fie în conformitate cu cerințele de la articolul 9 alineatul (1) literele (b) și (c) din directiva privind energia electrică, cu scopul de a asigura independența operatorului de transport și de sistem de interesele în domeniul generării sau al furnizării.

În cazul de față, există doi acționari minoritari ai societății Transelectrica, respectiv S.C. Fondul Proprietatea (13,499%) și S.I.F. Oltenia (7,04%), fiecare deținând interese și în societăți de producție și furnizare de gaz și energie electrică. S.C. Fondul Proprietatea și S.I.F. Oltenia nu dețin controlul asupra societății Transelectrica, dar pot vota și propune alegerea membrilor consiliului de administrație în cazul societăților în care dețin acțiuni. Legislația română facilitează și numirea membrilor consiliului de administrație de către acționarii minoritari în societățile deținute de stat prin așa-numitele „drepturi de vot cumulative”.⁸ În consecință, Comisia concluzionează că acești acționari minoritari dețin interese și pot exercita drepturi care

⁵ A se vedea articolul 13 alineatul (2) litera (a) din directiva privind energia electrică, care obligă candidatul să demonstreze că îndeplinește cerințele de la articolul 9 alineatul (1) literele (b), (c) și (d) din directiva privind energia electrică.

⁶ Articolul 13 din Legea nr. 90/2001.

⁷ Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2013, care prevede transferul acțiunilor deținute de stat în CNTEE Transelectrica S.A. și SNTGN Transgaz S.A.

⁸ Ordonanța de urgență nr. 109/2011 privind guvernarea corporativă a întreprinderilor publice. Această ordonanță prevede că un acționar care deține, fie individual, fie în comun cu alți acționari, cel puțin 10% din acțiunile unei întreprinderi deținute de stat poate solicita aplicarea procedurii votului cumulativ pentru alegerea membrilor consiliului de administrație sau ai consiliului de supraveghere. În timp ce această posibilitate facilitează desemnarea membrilor consiliului de administrație de către acționarii minoritari, normele nu sunt concepute astfel încât ei să obțină controlul. Fondul Proprietatea deține interese minoritare în transportul de energie electrică deținut de stat, precum și în societățile de generare a energiei electrice.

sunt incompatibile cu dispozițiile articolului 9 alineatul (1) literele (b) și (c)⁹ din directiva privind energia electrică.

Comisia menționează că este necesar să se asigure conformitatea cu articolul 9 alineatul (1) literele (b) și (c) din directiva privind energia electrică indiferent dacă este aplicat modelul ISO sau modelul separării proprietății. Aceasta ar putea fi realizată prin stabilirea, de exemplu, în statutul societății Transelectrica, a faptului că acționarii principali¹⁰ nu își pot exercita drepturile de proprietate asupra Transelectrica decât în cazul în care ANRE a primit asigurări că acești acționari nu dețin interese în alte societăți, incompatibile cu cerințele din directiva privind energia electrică.

3. Independența membrilor consiliului de administrație al societății Transelectrica

Articolul 9 alineatul (1) litera (d) din directiva privind energia electrică stabilește că nu este posibil ca un membru al consiliului de administrație sau un membru al unui organism care reprezintă în mod legal un OTS să fie, în același timp, membru al consiliului de administrație al unei întreprinderi active în domeniul furnizării energiei electrice ori al generării acesteia. Pentru câțiva membri ai consiliului de administrație al societății Transelectrica, ANRE nu a fost în măsură să certifice dacă aceștia dețin interese sau sunt membri în alte consilii incompatibile cu articolul 9 alineatul (1) litera (d) din directiva privind energia electrică. În plus, în cazul unui membru al consiliului de administrație numit de către guvern, ANRE a demonstrat că el este membru și al consiliului de administrație al societății Hidroelectrica, un important generator de energie electrică din România.

Comisia menționează că este necesar ca ANRE să evalueze activitățile tuturor membrilor consiliului de administrație înainte ca respectarea dispozițiilor de la articolul 9 alineatul (1) litera (d) din directiva privind energia electrică să poată fi asigurată. Este necesar să se asigure conformitatea cu articolul 9 alineatul (1) litera (d) din directiva privind energia electrică indiferent dacă este aplicat modelul ISO sau modelul separării proprietății.

Comisia menționează, de asemenea, că este necesar ca ANRE¹¹ să dețină competențele necesare pentru a determina ca toți potențialii membri ai consiliului de administrație să respecte toate cerințele relevante din directiva privind energia electrică, înaintea numirii lor.

4. Competențele Departamentului pentru Energie conferite prin lege cu privire la dispecerizare

Articolul 13 alineatele (4) și (5) din directiva privind energia electrică limitează strict competențele proprietarului sistemului asupra ISO. Articolul 13 alineatul (2) stabilește că ISO este responsabil de îndeplinirea sarcinilor menționate la articolul 12. Dispecerizarea este o funcție esențială a operării sistemului de transport.

Din decizia preliminară a ANRE reiese că Transelectrica acționează ca Dispecer național pentru energia electrică în România, în sensul codului rețelei de energie electrică din România¹²; mai precis, ea gestionează operarea rețelei de transport din România și interconexiunile acesteia cu țările învecinate. Pe scurt, aceasta implică gestionarea rețelei după

programe transmise în ziua precedentă, inclusiv asigurarea stabilității rețelei, echilibrarea și gestionarea congestiunilor.

Totuși, legislația română prevede că Dispecerul național pentru energia electrică¹³ rămâne sub coordonarea metodologică și operațională a ministrului delegat pentru energie¹⁴.

Comisia consideră că o astfel de dispoziție este incompatibilă cu dispozițiile directivei privind energia electrică. Comisia este de părere că activitatea de coordonare metodologică și operațională a Dispecerului național pentru energie este o sarcină fundamentală a OTS și trebuie exercitată în mod independent și de către însuși OTS.

Reținerea competenței de a coordona metodologic și operațional Dispecerul național pentru energie de către Departamentul pentru Energie este cu atât mai discutabilă cu cât acest departament gestionează și interesele României în domeniul generării de energie electrică, mijloacele de furnizare și distribuire, astfel încât ar fi puțin probabil ca OTS să poată îndeplini această sarcină principală în mod independent.

Comisia menționează că rămâne posibil ca Departamentul pentru Energie să stabilească politica generală în ceea ce privește sectorul energiei electrice, incluzând adoptarea de legi care — în limitele stabilite la articolul 15 din directiva privind energia electrică — pot afecta dispecerizarea.

Pe baza observațiilor de mai sus, Comisia este de părere că nu există suficiente motive pentru certificare în cadrul modelului ISO. Comisia recomandă ANRE să acționeze, în cooperare cu organismele relevante ale statului român, în sensul separării drepturilor de proprietate asupra societății Transelectrica prin aplicarea articolului 9 alineatul (6) din directiva privind energia electrică, care să permită separarea în cadrul statului, ceea ce, în mod necesar, implică și faptul că legislația română trebuie să fie modificată în regim de urgență, astfel încât să conțină acest model de separare.

Într-o astfel de situație, exercitarea drepturilor de proprietate ale statului român asupra societății Transelectrica poate rămâne în cadrul Ministerului Finanțelor Publice. Ministerul Economiei și Departamentul pentru Energie ar putea să-și mențină participațiile lor respective în societățile care au ca obiect activitatea de generare și/sau de furnizare, precum și sarcinile lor respective în ceea ce privește politica energetică la nivel național. Cu toate acestea, Ministerul Finanțelor Publice ar trebui să devină autoritatea contractantă a acordului de concesiune (care, ca o observație generală, ar trebui să se bazeze pe condiții juste) și să obțină responsabilitatea de a gestiona proprietățile statului român în ceea ce privește transportul de energie electrică, care, în prezent, revin, respectiv, Ministerului Economiei și Departamentului pentru Energie. Articolul 3 alineatul (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2013 ar trebui modificat în conformitate cu cele de mai sus. În cele din urmă, Departamentul pentru Energie ar trebui să renunțe la coordonarea metodologică și operațională a Dispecerului național, coordonare care trebuie considerată o sarcină esențială a societății Transelectrica și care trebuie desfășurată în mod independent.

⁹ În plus față de drepturile care pot fi derivate din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2011 se pare că S.C. Fondul Proprietatea beneficiază de anumite drepturi minoritare, care îi permit să numească membrii consiliilor de administrație din anumite societăți generatoare de energie electrică și drepturi în ceea ce privește anumite tipuri de decizii.

¹⁰ Cum ar fi entitățile care dețin o cotă din drepturile de vot de 5% sau mai mult în sensul articolului 228 din Legea română nr. 227 privind piața de capital — legea pieței de capital sau entitățile care beneficiază de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2011.

¹¹ Faptul că această obligație revine ANRE și cerința privind competențele necesare decurg din articolul 37 alineatul (1) litera (b) și din articolul 37 alineatul (4) din directiva privind energia electrică.

¹² Codul tehnic al rețelei electrice de transport, Revizia I, aprobat prin Ordinul ANRE nr. 20/27.08.2004.

¹³ La fel ca și Dispecerul național pentru gaze, și anume Transgaz, OTS-ul României pentru gaze.

¹⁴ Articolul 5 alineatul (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2013.

IV. Concluzie

În conformitate cu articolul 3 alineatul (2) din regulamentul privind energia electrică, ANRE va ține seama în cel mai strict sens de observațiile de mai sus ale Comisiei atunci când adoptă decizia sa finală cu privire la certificarea societății Transelectrica, iar atunci când o adoptă, o comunică Comisiei.

Poziția Comisiei cu privire la prezenta notificare nu aduce atingere niciunei alte poziții pe care Comisia ar putea să o aibă față de autoritățile naționale de reglementare cu privire la orice alte proiecte de măsuri notificate privind certificarea sau față de autoritățile naționale responsabile de transpunerea legislației UE

în ceea ce privește compatibilitatea oricărei măsuri de implementare naționale cu legislația UE.

Comisia va publica prezentul document pe site-ul ei de internet. Comisia consideră că informațiile din prezentul document nu sunt confidențiale. ANRE este invitată să informeze Comisia în termen de 5 zile lucrătoare de la primirea prezentului document în cazul în care consideră că, în conformitate cu normele UE și cu cele naționale privind confidențialitatea comercială, el conține informații confidențiale a căror eliminare o solicită înaintea publicării.

O astfel de solicitare trebuie justificată.

Adoptată la Bruxelles, 14 octombrie 2013.

Pentru Comisie
Johannes Hahn,
membru al Comisiei

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 808393